

Yazar: Ramazan YILMAZ

Sakal býrakmanýn ya da kesmenin hükmü

Yüce Allah (cc), Müslümanlarýn neleri yapýp neleri yapmayacaklarýný Kur’an’da ve razý olduđu Yslâm dininde apaçýk bir þekilde açýklamýþ, bunun pratiðini de, en güzel örnek olarak alýnmasýný emrettiði Rasulü’nün hayatýnda ortaya koymuþtur. Rasulallah (as), Rabb’inden kendisine bildirilen hükümleri, hayatýnda pratize ederek açýklamýþ, ümmetine en güzel örnek olarak býrakmýþtýr. Bu örnekliði, Rasulallah (as)’ýn sünnetidir! Onun sünneti, Rabb’inin kendisine bildirdiði hükümlerin nasýl yapanacaðýný, yapayarak ortaya koyarak açýklamaktýr. Bu nedenle Rasulallah (as)’ýn, söz ve davranýþlarýnda Kur’an’a aykýrý, Kur’an’a raðmen hiçbir þey bulunmaz ve o, ancak Kur’an’ý ahlak edinmiþtir. “Ve muhakkak ki sen, büyük bir ahlâk üzerindesin.” (Kalem, 4) Kur’an, kendisinde çelipki bulunmayan, her konuda en güzel açýklamayý yapan, doðruyu ve yanlýþý en ince teferruatýna kadar ortaya koyan bir kitaptýr. Ýman edenler, bir konuyu araþtýrýrken mutlaka Kur’an’ýn o konudaki ayetlerinin bütününe bakmakla mükelleftirler. Aksi halde yanlýþ sonuçlara giderler ve kendilerini sorumluluk altýna sokarlar. Yüce Allah (cc), Kur’an’ýn hayata nasýl uygulanacaðý, konularýn nasýl anlaþýlacaðý konusunda, rasullerin hayatlarýndan örnekler vermip, en son Rasulü Hz. Muhammed (as)’ýn da bu konuda, en güzel örnek olduðunu bildirmiþtir. Kur’an’dan bir konuyu araþtýran ya da bir konuda belli bir iddiada bulunan kimseler, verilen rasul örneklerini ve Hz. Muhammed (as)’ýn en güzel örnekliðini almalarý halinde en doðru bilgiye ulaþabilirler. “Andolsun, sizin için Allah’ýn Rasulü’nde, Allah’a ve ahiret gününe kavuþmayý uman ve Allah’ý çok anan kimseler için, en güzel bir örnek vardýr.” (Ahzab, 21) Bazý kimseler, Kur’an’ý eksik okuduklarý, ayetleri yeterince anlamadýklarý, Rasulallah (as)’ýn en güzel örnekliðinden hareket etmedikleri ve Sünnetin ne olduðunu bilmedikleri için, Kur’an ile çelipen kimi fikirler

ortaya atmakta, böylece kendileri sorumluluk altına girdikleri gibi, bapkalarünü da yanlyplara sürüklemektedirler. Herhangi bir amelin farz ya da Sünnet olduünu iddia edebilmek için, öncelikle farz ve Sünnetin ne olduünu bilmesi gerekir. Bunlar bilinmeden, bir amelin farz ya da Sünnet olduü konusundaki bir iddia, Allah'ın ve Rasul'un ne apaçyk bir iftiradür. Yüce Allah'ın ve Rasul'un üzerine iftira atanlarün da yeri cehennemden bapka deüldir. “Yalan söyleyip Allah'ın iftira atan ya da O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! üphesiz zalimler, kurtuluüpa ermezler.” (En'am, 21) Kur'an'da bulunmayan bir peye farz demek, bir konuda helal ya da haram iddiasında bulunmak, yüce Allah'ın üzerine iftira atmaktür. Yüce Allah (cc), iman edenleri uyarmıü, aüzlerine geldiüi gibi bu helaldir, bu haramdür üpekilde konuüpmalarünü bildirmiptir. “Dillerinize yalan vasfederek bir pey için: ‘Bu helaldir ve bu haramdür’ demeyin; yalan uydurup Allah'ın iftira etmiü olursunuz; üphesiz, yalan uydurup Allah'ın iftira edenler, kurtulamazlar.” (Nahl, 116) Helal, haram ve farzlar, Kur'an'da açykça belirtilmiü, Rasulullah (as), bunu hem ifade etmiüpler, hem de hayatlarında yapamıüplardür. Kur'an'da herhangi bir hüküm olmadıüü halde sakal bürakmanün farz, kesmenin haram olduünu iddia etmek, çok açyk bir üpekilde yüce Allah'ın üzerine iftira atmaktür ki müfteriler, hiçbir üpekilde azaptan kurtulamazlar. Sakal bürakmak farzdür iddiası Kur'an'ın anlamadan, ayetleri kendi hevalarına göre yorumlayan kara cahil kimseler, sakal bürakmanün farz olduünu iddia etmekte, sakalı olmayan insanların da küfür ve üirk ile itham etmektedirler. Farz ve sünnetin ne olduünu bilmeyen cahiller, yüce Allah'ın indirdiüi gerçekleri saptıürıp nasıül bir dalalet içerisinde bulduklarünü bilmeden hevalarınü ölç ü edinip kendilerince farzlar üreterek sapmaktadırlar. Bir hüküm, Allah'ın ve Rasul'un ait olmasü, o hüküm, yüce Allah (cc) tarafından bir emir olarak bildirilmesi ve Rasulullah (as)'ın da o hüküm hayatında yapması gerekir. Bu durumda o hüküm, Allah ve Rasul'un ait olmuüş olacak ve Müslimanlar, o hükme tabi olacaklardür ki, aksine hareket sapıüklıktan bapka bir pey deüldir. “Allah ve Rasul', bir ipte hüküm verdiüi zaman, M'amin erkek ve kadın için o ipe kendilerine göre seçme hakkı yoktur, kim Allah'a ve Rasul'un karüş gelirse, muhakkak apaçyk bir sapıüklıüa düper.” (Ahzab, 36) Müslimanlar, yüce Allah'ın ve Rasul'un iman etmelerinin

geređi olarak Allah ve Rasulü tarafýndan konulan hükme tabi olmak ve onu yapamak zorundadırlar. Yüce Allah (cc), helal, haram konusunda iman edenleri uyardýđy gibi, o emirleri getiren Rasulü’nü de uyarmýđ, bu konularda dikkatli olmasýný kendisine bildirmiştir. “Ey Nebi, niçin, Allah’ýn sana helal kýldýđy peyi, neden eplerinin, hođnutluđunu arzularak haram kýlyyorsun! Allah bađýplayandýr, esirgeyendir.” (Tahrim, 1) Hüküm bu denli apaçýk bir beklide ortada ve bu hükme ilk muhatap olan Rasulallah (as) iken, uydurduklary yalanlary Rasulallah (as)’ýn üzerine atarak ona iftira edenler, elbette kurtulup yüzügöremeyeceklerdir. Yüce Allah (cc), Kur’an’da sakal konusunda hiçbir hüküm indirmemiđ, Rasulallah (as) da bu konuda insanlara farz anlamýnda bir zorunluluk yüklememiđ, sakalýn farz olduđu konusunda bir söz söylememiştir. Rasulallah (as), tebliđe bađladıktan sonra kýlyk kyyafet ve sakalýný deđiptirmemiştir. Rasulallah (as), içerisinde yapadıđy toplumun kýlyk kyyafetini aynen kullanmýđ, sakalýný da, o toplumda genel geçer olan ölçülere uygun bir beklide býrakmýđ, davete bađladıktan sonra sakal ve kýlyk kyyafetinde hiçbir deđipiklik yapmamýđ, Müslümanlara da bu konuda herhangi bir tavsiyede bulunmamýptýr. Rasulallah (as), saç, býyyk ve sakal ile ilgili ilk sözünü Medine’ye yerleptikten sonra Müslümanlaryn, Medine’deki Yahudilerin sakalý ile ilgili sorular sormalary üzerine söylemiştir. Rasulallah (as), Rasul olarak nasýl ki insanlary Tevhidi esaslar konusunda uyarmýđ, onlaryn Rab’lerine nasýl ibadet edecekleri konusunda açýklamalarda bulunmuđ ve örnek olmuđ ise, ayný beklide bir önder ve bir lider olarak da toplumun her peyi ile ilgilenmiştir. O, önderlik yaptıđy toplum fertlerinin, kipilikli, bahsiyetli birer insan olmalarýný, dođru dürüst bir davranýđ sergilemelerini, kýlyk kyyafetlerine dikkat etmelerini de onlara tavsiye etmiştir. Mekke’de onüç yýl boyunca Tevhidi esaslara tebliđ görevini sürüren Rasulallah (as)’ýn, sakalla ilgili bir tek sözü yoktur. Her konuda Müslümanlary uyaran Rasulallah (as), sakalla ilgili sözlerinin tümünü Medine’de söylemiştir. Cahil kimseler, Rasulallah (as)’ýn, ilk tebliđe bađladıktan sonra, onüç yýlyk Mekke mücadelesi boyunca insanlary sürekli yüce Allah’ý birlemeye davet ettiđini, bu süre içerisinde saç sakal konusunda tek bir söz bile söylemediđini bilmeyecek kadar cahildirler. Emir ve nehyi çok iyi bilen Rasulallah (as)’ýn, sakalla ilgili söylediđi sözler, tamamen tavsiye niteliđindedir. Sakalýn farz olduđunu iddia edenler, bu konuda bir sürüsözler uydurarak bunlary Rasul (as)’ýn üzerine iftira

atmaktadırlar. Rasulullah (as)'ın, sakal ile ilgili sözleri, söylediklerini anlamayan, yetmezmiş gibi onun sözleri, söylediklerini deyiştirerek söyleyen cahiller, bir de kendi yorumları ve mezheplerinin görüşleri ile sakal bırakmanın farz, kesilmesinin haram olduğunu iddia ederek Allah ve Rasulullah'ın zehrine iftira atmaktan kaçınılmazdır. Rasulullah (as)'ın, sakal konusundaki ilk sözleri Mekke'de, müşriklerle karşı karşıya geldiği zaman, sakal pekilleri aynı olan Müslümanlar, Medine'ye geldiklerinde Yahudilerle karşılaştıklar, onların kendi gelenek ve geleneklerine göre olan karşı karşıya geldiğini, oldukları uzun sakal pekilleri görünmektedir. Yahudilerin uzun sakallarını görün bir kısım Müslüman, Rasulullah (as)'a gelerek: "Ey Allah'ın Rasulü, Yahudilerin uzun sakalları vardır, biz de bırakalım mı?" diye sormaları zehrine Rasulullah (as), eliyle sakalını tutarak, "Sakalınız bir tutam uzatın, böylece sakalınız kısalsın, saçlarınız da tıraş edin" buyurdu rivayet edilir. Amr ibn Puayb'ın babasından, onun da dedesinden (r.ah) rivayetine göre "Rasulullah (as), sakalının eninden ve boyundan (bir tutamdan fazlasını) alırdı." (Tirmizi, Edep, 17, no: 2762, 5/94) Rasulullah (as), müşriklerin ağızlarına kadar giren uzun büküklerine tepki olarak da Müslümanlara: "Müşriklere muhalefet edin; sakalları bırakın, bükükleri kırpın" buyurmuştur. (Kutub; Sitte, Hadis no: 2121, ziyet) Rasulullah (as)'ın, "Müşriklere muhalefet edin; sakalları bırakın, bükükleri kırpın" sözleri; anlayıp dinlemeden bunu ağızlarına dolayanlar, onun sözleri; kaçınılmaz olarak; arşıtmaktadırlar.

Normal 0 21 false false false TR X-NONE AR-SA

/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable {mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt; mso-para-margin-top:6.0pt; mso-para-margin-right:0cm; mso-para-margin-bottom:6.0pt; mso-para-margin-left:0cm; text-indent:35.45pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt; font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri; mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri; mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial; mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;} Rasulullah (as)'ın, Tevhidi esaslarla ilgili sözlerini topluma ulaştırma metodunu, o konudaki söz ve fiillerine uymayı dini sakal ve benzeri peylerden ibaret bilenler, karşılarına muhalefet

¸ekici bir şekilde dolapmalarını istememiştir. Bu nedenle dikkat ¸ekici, bozuk bir şekilde giyinen, sa¸ı bapı dağınık olan kipleri uyarmış, olmaları gereken hali onlara s¸ılemiştir.

Rasulullah (as), Ciirrane’de iken umre i¸in ihrama girmiş, sakal ve sa¸ını sarıya boyamış, ¸zerinde zaferan (safran) lekeleri bulunan bir c¸bbe giymiş bir adam gelir ve ona: “Ey Allah’ın Rasul¸, bu g¸rd¸đ¸n vaziyette umre i¸in ihrama girdim” der. Rasulullah (as) ona: “ Bu c¸bbei ¸kar, sarı boyayın da y¸ka, umrede iken Hac’da yapt¸ny¸ yap” buyurmuştur. (Ebu Davud) (K¸t¸b¸ Sitte, Hadis no: 2112, ziyinet) Rasulullah (as), kendileri temiz, bakımlı giyindikleri gibi sahabe de aynı şekilde temiz ve bakımlı olmuştur. Rasulullah (as), ihrama girmek istediği zaman koku s¸rd¸đ¸, sa¸ılarını yağlad¸ konusunda onlarca rivayet vardır. Bir g¸n, sa¸ı, sakalı dağınık bir kişi, Rasulullah (as)’ın meclisine gelir; Rasulullah (as): “ Bunun bir yağ yok mu ki onunla sa¸ını d¸zeltsin” buyurur. (Irakî, Tahricu ahadisi’l-Yhya, 1/142) Aynı şekilde birbirine z¸t rivayetler olmakla beraber Y¸mer (r. anh) de, sakalını sufra denen sarı boya ile boyar ve derdi ki: “Ben, Rasulullah (as)'y¸rd¸m, sakalını bununla boyamışt¸, en ¸ok sevdiği boya da bu idi; bununla elbisesini boyad¸ da olurdu.” (Ebu Davud, Libas, 18, 4064) Rasulullah (as)’ın en yak¸n sad¸ arkadaş¸ Hz. Ebu Bekir (r. anh) ile Rasulullah (as)’ı ¸ok seven Hz. ¸mer (r. anh)’ın da k¸na ve keten ile sa¸ılarını boyad¸klar¸ konusunda rivayetler bulunmaktadı¸. Yukarıda kaynaklar g¸sterilerek belirtildiği ¸zere Rasulullah (as), idare ettiği toplumun d¸zenli ve bakımlı olmalarını istemiş, bunun i¸in onların sa¸, sakal, k¸ly¸ kıyafetleri ile yak¸ndan ilgilenmiştir. Tamamen toplumsal bir g¸r¸n¸m ve d¸zen olan bu durumu, dindenmiş gibi g¸sterip farzlar, helal ve haramlar ihdas etmek, Allah ve Rasul¸ ¸zerine iftira atmaktan, haddi apmaktan başka bir şey değildir. Sakala farz, kesilmesine haram diyenler Kur’an ve S¸nnette, sakal ile ilgili dini bir h¸k¸m bulunmad¸ halde sakala dini bir k¸ly¸ giydirip b¸rak¸lm¸ny¸ farz, kesilmesini haram olarak addedenler, Yslâ'm’ın temel esaslarını bilmekten mahrum, mezheplerini din edinen mezhep¸ilerden başkaları değildir. Pafiî'ye g¸re sakal s¸nettir, kesimi ise sadece tenzihen mekruhtur. Hanefi'de ve diğer iki mezhepte ise h¸k¸m farklıdır; sakalı b¸rakt¸ktan sonra kesmek, tahrimen mekruhtur. Yalancı m¸fteriler, mezhep imamları olarak kabul ettikleri kiplerin g¸r¸pleriyle bile tatmin olmamış, imamlarının mekruh dediği sakal kesmeye haram demişlerdir. G¸n¸m¸zde mezheplerini din edinenler, mezheplerinin g¸r¸pleri¸ bilmeden, sonradan ortaya ¸kan mezhep âlimi dedikleri kiplerin

gömlerini savunarak sakalý farz, kesilmesini harama kabul etmişlerdir. Bunların durumu týpký Tevbe suresi, 31. ayetinde belirtilen, ruhbanların ve âlimlerini ilah edinenlerin duruma benzer. "âlimlerini ve din adamlarını Allah'tan başka rabler edindiler ve Meryem ođlu Mesih'i de! Tek Ýlah olan Allah dýpýnda ibadet etmeleri emredilmemişti. O'ndan başka ilah yoktur. O, onların ortak koştukları þeylerden yâcedir." (Tevbe, 31) Mezheplerin din haline getirildiđi bir dânemde yapamýþ olan, Ýmam Ebu Hanife (r.aleyh) ile aralarında bin yıldan fazla bir zaman bulunan Ýbn Abidin Muhammed Emin (1784-1836) tarafından yazılan ed-Daru'l-Muhtar Hanefilerin din kitabýnda "Erkeđin, sakalý kesmesinin haram olduđu iddia edilmiştir. Bu iddia, helal haram ihdas etmek, Kur'an'a aykýrý hareket etmektir. Ýmam Malik (r.aleyh)ten 250 yıl sonra dođmuş el-Kadý Abdulvehhab (422) tarafından yazılmýþ þerhu'r Risale'de, "Sakalý týrap haram olduđu gibi m'sle (bir uzvu kesme) sayýldýđý takdirde kýsaltmak da haramdır" denilmiştir ki bu, Rasulullah (as)ın, "Sakallarýný kýsaltýn" hadisi ile aâccedil;â âccedil;elipmektedir. Þafii Mezhebinde, sakalý kesilmesinin haram olduđunu iddia edenler bulunduđu gibi mekruh olduđunu da iddia edenler olmuştur. Sakal konusu, Kur'an ve Sânnete dayanmayan bir iddia olunca ayný mezhepte farklý gömlerinin ortaya atýlmasına neden olmuştur. Hanbeli mezhebi de diđer mezheplerden geri durmamýþ, helal ve haramlar ihdas ederek sakalý kesmenin haram olduđunu iddia etmiştir. Kur'an ve Sânnete haram olduđu hakkýnda bir hâkim bulunmadýđý halde mezhepler, dini kendilerine göre deđiptirerek sakalý kesmenin haram olduđunu iddia etmişler, hatta öyle ki, Rasulullah (as)ın, sakalýný kýsaltýđý, yanlarından aldýđý rivayet edildiđi halde haddini daha fazla aþan Maliki Ebu'l-Hasen, þerhu'r Risale'sinde kýsaltmayý da haram saymýþtır. Bu kiþiye göre Rasulullah (as), sakalýný kýsaltmakla haram iþlemiştir. Dini getirene din öðretme ya da terciye tere sayma bu olsa gerekir! Sakal býrakmanın farz, kesilmesinin haram olduđunu iddia edeler, yâce Allah ve O'nun Rasulü; deđil, mezheplerini din haline dânnem; mezhepleridir. Onlar, Ýslâm'ın bir hâkim olarak deđil, ataları olan kípilerin ve din edindikleri mezheplerinin gömlerinden hareketle farz ve haram olduđunu iddia etmektedirler. Bu müfteriler, her konuda olduđu gibi sakal konusundaki yalan ve iftiralarında o denli ileri gidiyorlar ki, uydurdukları yalanlarla Rasulullah (as)ý, âccedil;elipkiye dânnem; klerinin farkýnda bile deđillerdir. Müfteri yalancılar, Rasulullah (as)ın sakal konusunda hassasiyetini ispatlamak adýna, Rasulullah (as)ın, iman etmemiş Mecusilere bile sakal býraktýrmak istediđini ima edecek kadar haddi aþmýþlardır. Bu müfterilere göre Kısra'nın,

Rasulullah (as)ın gönderdiği iki elçinin ikisi de sakalları kesmiş, bıyıkları ise uzatmışlardı. Rasulullah (as) huzuruna gelen bu adamların yüzlerine bakmak istememiş, onlara "Yazıklar olsun, size bunu kim emretti?" diye elçileriyle, onlar da "Bize bunu rabbimiz (Kisra) emretti" demişler. Bunun yüzüne Rasulullah (as) bulaşmış ve buyurmuş: "Fakat Rabbim bana sakalımı uzatmamı ve bıyığımı kısaltmamı emretti." müftüler, bu yalanlarına kaynak olarak (Ybni Cerir et-Taberi) vermişlerdir. Rasulullah (as), "Rabbim bana sakalımı uzatmamı ve bıyığımı kısaltmamı emretti" dediyse nerede o emredilen hüküm! Yoksa onu da bir keçi mi yedi! Müftüler, uydurdukları yalanlarla nasıl bir elçiyeye dikkatlerini göstermeyecek kadar körlerdir. Bu yalancılara göre Rasulullah (as), Yslamın davet mektupları gönderdiği kâşilerin elçilerinin yüzüne bakmak istememiş, onların sakal tıraş olmaları yüzünden azarlamıştır. Genellikle, ticari nedenlerle İslam ve diğer Hıristiyan memleketlerine giden Rasulullah (as), o toplumların giyim, kuşam, saç sakal durumlarını elçilerle bilen birisiydi. Bu nedenle mektup gönderdiği kâşilerin nasıl bir yapıda oldukları konusunda bilgi sahibi idi ve onların o halleriyle Yslamın davet ediyordu. Onun, karpısına gelen elçilerin yüzüne bakmak istemediği, müftülerin yalanlarından başka bir şey değildir. Yalancıların, Rasulullah (as)ın "Fakat Rabbim bana sakalımı uzatmamı ve bıyığımı kısaltmamı emretti" yalanı ile Kur'anın eksik olduğu oluyordu. Kur'anın sakal ile ilgili bir hüküm bulunmamaktadır, bu durumda Rasulullah (as)ın emredilen sakal ve bıyık ile ilgili hüküm Kur'anın konulması oluyor. Bu müftüleri yalancılar, uydurdukları yalanlarla yüce Allah ve Rasulullahın iftiralarda sınırlı tanınmışlardı. Yüce Allahın koruyacağı vadettiği Kur'anın sakal ve bıyık ayetlerinin olmaması nedeniyle müftülere göre Kur'anın eksiklik var ve yüce Allah (cc) (hâcib) onu korumamıştır. Aşklarından elçilerden ne anlama geldiğini bilmeyecek kadar puursuz olan müftüleri yalancılar, yalan ve iftiralarda sınırlı tanınmayacak derecede haddi aşmışlardı. "Pheşiz Biz indirdik o zikri ve elbette biziz onun koruyucuları!" (Hicr, 9) Recim ayetini, keçinin yediğini iddia ederek yüce Allahın iftira atan müftüler, Miraç hadisi ile de yüce Allahın, (hâcib) kullarının halini bilmediğini iddia edip Hz. Musa (as)ın, Hz. Muhammed (as)ın ve (hâcib) yüce Allahın akıllı vererek emredilen elli vakit namazı beş

vakite indiridiđini iddia etmiplerdir. Rasulullah (as) a da iftiralarında haddi apan müfteriler, “Fakat Rabb’im bana sakalýmý uzatmamý ve býyyđýmý kýsaltmamý emretti” yalanlarý ile yüce Allah’ýn emrettiđi sakal ve býyykla ilgili ayeti Rasulullah (as) a Kur’an’a koymadýđý algýsýný oluđturuyorlar. Oysa Rasulullah (as), kendisine emredilen her peyi duyurmakla emrolunmuđtu. Buna göre Rasulullah (as), eksiksiz olan Kur’an’da, sakal ve býyyk konusunu da belirtmesi gerekirdi. Üstelik Allah’ýn emrettiđi bir hüküm, Mecusilere anlatýlmadan önce o güne kadar Müslümanlara anlatýlmasý gerekirdi. “Ey Rasul, Rabb’inden sana indirilen peyi tebliđ et ve eđer bunu yapmazsan, O'nun mesajýný tebliđ etmemiđ olursun. Allah seni insanlardan korur, muhakkak ki Allah, kâfirler toplumuna hidayet vermez.” (Maide, 67) Cahiliyenin ve atalar dinine tabi olmanýn mantýđý hep aynýdır; kendi kuruntularýný dođru zannederek insanları buna inandýrýp yüce Allah’ýn ayetlerini çarpýtarak anlamak ve anlatmak. Nitekim mürikler de öyle yapýyorlardý. Mürikler, kendi yalanlarýný yüce Allah’a mal ederek O’nun üzerine iftira atýyorlardý. “Onlar bir kötülük yaptýklarý zaman: ‘Babalarýmız bu yol üzerinde bulduk, bunu bize Allah emretti’ dediler; de ki, ‘Allah kötülüđü emretmez, Allah’a karþý bilmediđiniz peyler mi söylüyorsunuz!” (A’raf, 28) “Mürikler diyecekler ki: ‘Allah dileseydi, biz de babalarýmız da þirk kopmazdýk, hiçbir peyi de haram kýmazdýk.’ Onlardan önce yalanlayanlar da aynen öleydi, nihâyet azabýmızý tattýlar. De ki: ‘Yanýnýzda bize çy kardýđýnýz bir bilgi var mı? Siz sadece zanna tabi oluyorsunuz ve siz sadece yalan uyduruyorsunuz.” (En’am, 148) Ýslâmi deđerleri ve Tevhidi ilkeleri, salt insani fiziksel yapıya indirgenmesi yüzünden insanlar, Tevhidi esaslara yönelmiyor, hatta kara cahiller yüzünden Ýslâm’dan nefret ediyorlar. Bu kara cahiller, Kur’an’da geçen fýtrat sözünü de anlamadan sakalýn fýtrattan olduđunu iddia ediyor, bu nedenle ayetlerin anlamlarýný çarpýtıyorlar. Sakalýn fýtrattan olduđu iddiasý Fýtratýn ne olduđunu bilmeyen cahiller, sakalý kesmenin fýtratý deđiptirmek olduđunu iddia etmektedirler. Fýtratýn ne olduđu bilinmeden, her peyi dini bir eksende açyklamak kiþiyi dođal olarak yanlýþ sonuçlara götürecek tir. Öncelelikle fýtratýn ne anlama geldiđini bilmekte fayda vardýr. Çünkü bu bilinmeden Rasulullah (as) a ’ýn “On pey fýtrattandýr” sözü anlaþýlmaz. Fýtrat Bir peyi baþlangýcýnda yarmak, kazmak anlamýna gelen ve “fatr” kökünden türemiþ olan fýtrat

kelimesi, “ilk yaratýlýb” manasýna gelir. Yani, mutlak yokluđun yarılarak içinden [varlýöýn](#) [içýkmasýdýr](#). Fýtrat, bu yarma sonucu ortaya çýkan ilk varlýk halidir. [Ýbn Manzur](#), [Lisânü'l-Arab](#) [adlý eserinde “fýtrat”ý böyle tanýmlar:](#)Yaratýlýb, yapý, karakter, tabiat, mizaç, Peygamberlerin sünneti, Kâlb-i selim, adetullahtýr. Sadece yüce Allah’ý tanýma deđil, genel manada din ve dini hükümle tanýma da fýtridir. Ýnsanýn fýtratý sabit ve deđipiklik kabul etmez. Rum suresinin 30. ayeti Fýtrat ayeti olarak bilinmektedir. Fýtrat, ayrýca hilkat, tabii eđilim, hazýr olmak, huy, cibilliyet, [içgüdü](#), istidat gibi manalara da gelir. Terim olarak fýtrat: “Allah Teâlâ'nýn mahlûkatýný, kendisini bilip tanýyacak ve idrak edecek bir hal, bir kabiliyet üzere yaratmasýdýr. “[Muhyiddin Ýbn Arabi](#) [ise “fýtrat” sözüđüne “bir pey üzerine yaratýlmak” manasý vermektedir.](#)

“Fýtrilik” fýtrat kelimesinden türetilmiptir ve fýtrata yani yaradýlýb maksadýna uygun olan anlamýna gelmektedir. (Vikipedi) Bu tanýmlara göre Rasulullah (as) fýtrat sözünü, sosyal yapamdaki cibilliyet (ahlak, davranýb, bahsiyet), [içgüdü](#) ve hazýr olmak anlamlary ile kullanmýptýr ki o, zaten idare ettiđi toplumun davranýplary ve insanlaryn kibilikleri ile yakýndan ilgileniyordu. Müslümanlaryn, giyim kúpmalarynda, saç ve sakallarynda pejmürde bir halde olmalarýný istemiyor ve onlara: "On pey fýtrattandýr; býyyöýn kesilmesi, sakalýn uzatýlmasý, misvak, istinpak, mazmaza, týrnaklary kesmek, parmak mafsallarýný yýkamak, koltuk altýný temizlemek, etek týrapý olmak, intikhasu'l-ma (istinca yapmak)” (Müslim) uyarýsýnda bulunuyordu. Allah’ýn yaratma kanunu Fýtrat dini Kur’an’da geçen yüzünü “Hanif dine dođrult” ifadesi, insanýn fiziksel yünemesini deđil gönülden yünemesi anlamýnda kullanýlmýptýr. “Öyleyse sen yüzünü, Hanif dine dođrult; Allah’ýn fýtratýna ki, insanlary onun üzerinde yaratmýptýr. Allah’ýn yaratmasý deđiptirilemez; ipste dosdođru din odur, fakat insanlaryn çođu bilmezler.” (Rum, 30) Dikkat edilirse ayette, “Sen yüzünü, Hanif dine dođrult;” buyurmaktadýr ki bu yüz, fiziki yüz deđil yün anlamýndaki yüzür, yani gönül yüzüdür. “Görmediđi Rahman’a saygýly olan, yünelmip bir kalp getiren kimseye!” (Kaf, 33) Bu, týpký Kur’an’da geçen göz ifadesine benzer; Kur’an’da kör olarak nitelendirilenler, kafa gözleri kör olanlar deđil, idrak etmekten mahrum olan, gönül gözleri kör olanlardýr.

“Yeryüzünde gezmediler mi ki böylece onların, onunla akledecek kalpleri yahut onunla ipitecekleri kulakları olsun. Fakat bir gerçektir ki, gökler kör olmaz; ancak göğüslerin içindeki kalpler kör olur.” (Hac, 46) “Onlardan sana bakan kimseler de vardır, fakat payet basiretleri yoksa kulları sen mi hidayete ereceksin!” (Yunus, 43) Rum suresi, 30. ayette geçen Fýtrat ifadesi insanın, Rabbinin kabullenecek bir yapıdaki yaratılış anlamında kullanılmıştır. Nitekim ayette “Sen yüzyüzlü, Hanif dine doğrult; Allahın fýtratına ki, insanların üzerinde yaratılmıştır” buyurularak insanın, Hanif dininde yaratılışları belirtilmektedir. Bu, yüce Allah (cc), insanların, iyiye meyilli, kulları; reddeden bir yapıda yaratılmıştır ki, İslamın temel prensibi de zaten budur. Bu ayet, insanın, yüce Allahın birleyen Hanif dine dnmelerini istemekte, insanın zaten bu dine uygun yaratılışını bildirmektedir. Ayette geçen “Allahın yaratması değiptirilemez; ipite doğru din odur.” hkmünde, değiptirilemez olanın yaratılan insan değil din olduğu bildirilmektedir. Ancak müfteriler, Allahın dinini bile değiptirebilmeleridir. Yüce Allah (cc), insanın yaratılışından sonradan değiptiğini bildirirken bu değipimin, fiziksel olarak değil huy ve karakter olarak olduğunu, bu nedenle de o değipen insanın cehennemine gireceklerini birçok ayette bildirmektedir. Yüce Allah (cc), Kendisine kul olmaları için yarattığı insanların, nasıl değiptiklerini ve durumlarını çccok açık açık bir şekilde bildirmektedir. “Ben cinleri ve insanların, bana kulluk dıbynda (bir nedenle) yaratmadım.” (Zariyat, 56) “Andolsun Biz, insanın en güzel biçiminde yarattık, sonra onu apağıların apağısına çccok evirdik.” (Tin, 4-5) “De ki: “Size haber vereyim mi Allah katında cezası bundan daha kötü olan; Allahın, üzerine lanet ve gazap ettiği, maymunlar, domuzlar ve tağuta itaat eder kıldığı kimse, ipite onların yeri daha kötüdür ve onlar döz yoldan sapmıplardır.” (Maide, 60) Yüce Allah (cc), insanın değipmesinin, sakal ve bıyığını keserek değil, imandan yüzyüzlü evirmesi ile olduğunu ve onların, hayvanlardan da apağıda bulduklarını bildirmiştir. “Yoksa sen onların çccok oğunun gerçektir;ekten ipittiklerini ya da aklettiklerini mi sanıyorsun! Þphesiz onlar, ancak hayvanlar gibidir, bilakis onlar, yolca daha sapkıtır.” (Furkan, 44) Allah katında canlıların en kötüleri; þphesiz kâfirlerdir; artık onlar iman etmezler.” (Enfal, 55) Yüce Allah (cc), insanın değiptiğini anlamayan, anlamak istemeyenlerin, adeta beyinlerine sokarcasına gerçektir;ekleri bildirmekte, anlamamakta ısrar edenlere de örnekler vererek anlamlarını istemektedir. “Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz fakat onlardan çccok ayrılan, bu

yüzden peytana tabi olan, böylece azgýnlardan olan kibinin haberini oku! Eđer dileseydik elbette onu, onlarla yükseltirdik, fakat o, yere saplandý ve hevesinin peşine düþtü; onun durumu, týpký þu köpeđin durumuna benzer ki, üstüne varsan da dilini sarkýtýp solur, onu býraksan da dilini sarkýtýp solur. Ýpte ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumu budur. Bu kýssayý anlat, belki düþünürler.” (A’raf, 175-176)

Yüce Allah (cc), kendisine kul olmaları için en güzel biçimde yarattýđý insanları, hevalarına ve peytana tabi olmaları sonucunda nasýl deđiptiklerini, domuzlardan, maymunlardan ve köpeklerden daha apađý bir seviyeye düþtüklerini bildirdikten sonra, insanların Hanif yani Allah’ý birleyen dine uygun bir þekilde yaratýldýklarýný, bu Hanif dine uymalarıný istemektedir. Fýtrat dini, yüce Allah’ý birleyen dindir; bu dine uymamak þirktir. Yüce Allah (cc), fýtrat dininin Ýslâm olduđunu ve kendi katýnda kabul edilen tek dinin o olduđunu bildirmekte, bundan sapan Kitap ehlinin Allah’ýn ayetlerini inkâr ettiklerini bildirmektedir. “Muhakkak ki Allah yanýnda din, Ýslâm’dýr; Kitap verilmip olanların ihtilafları, baþka deđil, ancak onlara ilim geldikten sonra kendilerinin azgýnlýklarýnýn açýđa çýkmasıdır. Kim, Allah’ýn ayetlerini inkâr ederse, elbette Allah, hesabý çabuk görendir.” (Al-i Ýmran, 19) “Þüphesiz ben Hanif olarak yüzümü;, gökleri ve yeri yoktan yaratana çevirdim ve ben müþriklerden deđilim!” (En’am, 79) “Ve muhakkak yüzünü;, Hanif dine dođrult ve sakýn müþriklerden olma.” (Yunus, 105) “O halde Allah'tan, geri çevrilmesi mümkün olmayan gün gelmeden önce, yüzünü; dosdođru dine dođrult, O gün (insanlar) ayrýlýrlar.” (Rum, 43) “Sonra sana vahyettik: ‘Hanif olan Ýbrahim’in milletine (dinine) tabi ol ve (o), müþriklerden olmadý.” (Nahl, 123) “De ki: ‘Rabb’im, þüphesiz beni, dosdođru yola hidayet etti; Hanif olan Ýbrahim’in sađlam dinine. O, müþriklerden deđildi.” (En’am, 161) Kur’ani bu gerçekler ortada ve azýcýk aklý olanların bile anlayacađý bir þekilde ayetler açýklanmýþ iken bazı kimseler, bu apaçýk Kur’ani gerçekleri anlamadýklarý ya da anlamak istemedikleri için Allah’ýn yaratma kanununu ve bunun deđiptirilemeyeceđi gerçeđini, insanýn saçýna sakalýna indirgeyerek kendi buldukları seviyeyi göstermektedirler. Sakal býrakýlabilir! Her insan, dini bir hususiyet kazandırmadan elbette sakal býrakabilir. Bu konuda, bir farziet bulunmadýđý gibi bir haramiyet de söz konusu deđildir. Sakal, tamamen bireysel bir tercihtir; kipi, tercih etmesi durumunda sakal býrakabileceđi gibi býraktýktan sonra da dilediđi þekli verebilir, ya da kesebilir. Yanlýp olan, sakalý dine mal etmek ve sakal

býrakmayanlarý küfür iþlemekle suçlamaktýr.
Normal 0 21 false false false TR X-NONE AR-SA

```
/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable  
{mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0;  
mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99;  
mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;  
mso-para-margin-top:6.0pt; mso-para-margin-right:0cm;  
mso-para-margin-bottom:6.0pt; mso-para-margin-left:0cm;  
text-indent:35.45pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;  
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;  
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;  
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;  
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;}
```

Bu köþe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köþe yazýsý için adres:

[http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view
article&artid=247](http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=247)